

Matteus 6:25-34

De vorige keer dat ik met u over de Bergrede nadacht zijn we geëindigd met de woorden 'je kunt geen twee heren dienen....je kunt niet God dienen en de mammon'. De god van geld en bezit. Spannende woorden, voor ons allemaal. we leven iedere dag in een wereld waarin we bestookt worden met reclame. Hoe doe je dat als je merkt dat je daar vatbaar voor bent? Hoe doe je dat, in deze tijd God op de eerste plek zetten. Daar ging het vorige keer over.

Vandaag lijkt het wel of Jezus niet de liefhebbers van het geld aanspreekt, maar juist hun tegenpolen. De mensen die liever het geld oppotten in plaats van uitgeven. Mensen die zich gauw zorgen maken. Je moet wat achter de hand houden. Een appeltje voor de dorst. Je moet jezelf goed verzekeren tegen alle mogelijke dingen die mogelijk mis kunnen gaan in het leven. Mensen die zich zo druk maken over het voorkomen van allerlei onheil in het leven, dat ze gewoon vergeten vandaag echt te leven. Het kwaad dat morgen je misschien overkomt, drukt vandaag al op je schouders. Terwijl Jezus benadrukt dat morgen genoeg heeft aan zijn eigen kwaad. Die mensen dus....

Jezus waarschuwt voor bezorgdheid: *wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten wat u drinken zult, ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan kleding?*

Eigenlijk zit er helemaal niet veel verschil tussen de groep van vorige keer, de mensen die de mammon dienen en het geld laten rollen, en de mensen die uit bezorgdheid oppotten. Het zijn twee gedaanten van hetzelfde. In beide situaties ben je alleen met het hier en nu bezig en leidt het af van het zoeken van Gods Koninkrijk. Je kunt dus van God afgeleid worden door te veel me geld en spullen bezig te zijn, maar je kunt ook door je constant zorgen te maken van God afgeleid worden. Zorgen over je werk, gezondheid, kinderen of kleinkinderen. Te veel zorgen leiden je af van het Koninkrijk van God. Vandaar dat Jezus zegt: geen zorgen voor de dag van morgen!

Maar wacht even, klinkt dat dan niet al te simpel. Wat dan als je baan op de tocht staat, of je krijgt een naar bericht van de dokter, of je kinderen dreigen van God af te dwalen.....hoe kan Jezus dat zo zeggen? Klinkt dat niet al te kort door de bocht? Hij weet toch ook hoe dit soort dingen alles op de kop kunnen zetten? Is Jezus wel realistisch?

We mogen aannemen dat Jezus heel goed wist wat er te koop was in het leven. De Bijbel omschrijft Hem als iemand die vertrouwd is met ziekte en gebrokenheid. Hij heeft gezien hoe mensenlevens verwoest konden worden door bezetenheid, melaatsheid, handicaps, overspel, kapotte huwelijken, armoede en kindersterfte. Jezus bedoelt niet dat we ons geen zorgen moeten maken omdat ons nooit iets kan overkomen. Jezus weet als geen ander van onze gebrokenheid. Hij gebruikt ook beelden die vergankelijkheid aanduiden. Het gras dat er vandaag is, wordt morgen in de oven geworpen. Een beeld dat sterk doet denken aan Psalm 103:15: *de sterveling – zijn dagen zijn als het gras, als een bloem op het veld, zo bloeit hij. Wanneer de wind erover is gegaan, is hij er niet meer en zijn plaats kent hem niet meer.*

Je voelt aan dat Jezus heus wel weet wat er te koop is en wat wij mensen aan narigheid kunnen meemaken. Maar toch roept op om ons niet teveel zorgen te maken. Waarom niet? In de eerste plaats omdat het niet helpt. Je kunt je toch door bezorgd te zijn niets aan je lengte toevoegen. Daarmee wordt niet je lichaamslengte bedoeld, maar de lengte van je leven. Zorgen verlengen niet je leven, ik vermoed zelfs, dat ze eerder je leven verkorten.

Zorgen maken lost niets op, dat is het eerste. Maar Jezus wil ons nog iets duidelijk maken. Een diepere reden. Waarom geen zorgen maken? Nou, omdat God voor je zorgt. Kijk maar naar de schepping. Hij zorgt voor vogels, hij laat de bloemen in het veld kleuren. *Zou hij dan niet voor zorgen? Liefde bedekt zijn schepping, de bloemen, de vogels, het gras, zou Hij dan jou vergeten,* zingen we in een bekend Opwekkingslied (174: Juicht want Jezus is Heer).

Dat is de diepste reden. Midden in alle gebrokenheid wil Hij voor ons zorgen. Laat dan niet je geld het belangrijkste zijn en de mammon plaats één geven, maar ook niet je zorgen over het dagelijks bestaan. Dingen als voedsel en kleding. Als je echt goed voor jezelf en voor je lichaam wil zorgen, wees dan bezorgd over de juiste dingen. Zoek jij nu maar God zelf, zoek zijn Koninkrijk, zoek zijn leiding over je leven. Dat is jouw zorg, de rest is mijn pakkie an. Laat dat nu maar aan Mij over, zegt Jezus.

Is dat altijd makkelijk? Nee, ik ben de laatste die dat wil beweren. En toch wil ik het blijven zeggen. Iedere keer als Gods kinderen in grote of kleine groepen samenkomen is de Koning zelf ook aanwezig. Als we zeggen dat we het Koninkrijk zoeken, dat zoeken we iemand die al aanwezig is met Zijn liefde, met Zijn zorg. Dat

gebeurt als we samen Bijbellezen, als we samen bidden, als we samen zingen en als we aankomende zondag bij wijze van spreken onze voeten onder de tafel van de Heer schuiven aan het Avondmaal. Dan is Hij er! Daar mogen we op vertrouwen. Zelfs als ons leven op de kop staat.

We mogen bemoedigd worden en Gods liefdevolle aanwezigheid ervaren. En tegen die mensen die zich zorgen maken, terecht of onterecht, omdat je bezorgd bent over iets dat er nu zelfs nog niet eens is, zegt Jezus: leg die toekomst nou gewoon in mijn hand. Dat is de beste plaats. Ik laat niet los wat Ik begon. Dat geldt ook voor jou. Je staat er niet alleen voor. Jezus staat aan onze kant. Laten we Hem als eerste zoeken, steeds weer. Hij is de beste remedie tegen gebrokenheid, ziekte en angst. En Hij is de beste verzekering in leven en sterven. In Zijn handen is de veiligste plek voor onze toekomst omdat Hij belooft heeft dat Zijn Rijk zeker komt. En wie dat Rijk nu al zoekt zal daar straks zeker in mogen delen.

AMEN